

РЕШЕНИЕ

№ 481

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в закрито заседание на 17.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **11352** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 ДОПК.

Образувано е по жалба на М. А. Ш., ЕГН [ЕГН] срещу решение № ПИ-360/10.11.2023 г. на директора на ТД на НАП- С., с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу разпореждане за разпределение - № С230022-125-0311672/17.10.2023 г., на публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“, постановено по изп.д. №[ЕИК]/2016 г.

Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен. С него е постановено разпределение на суми, за които жалбоподателката изрично е възразила, че са погасени по давност, като е било налице висящо производство по такъв спор към датата на постановяване на разпределението /17.10.2023 г./. Тези съображения не са разгледани в производството по оспорване пред по-горестоящия орган. Излага съображения по същество за наличието на погасителна давност.

Ответникът –директорът на ТД на НАП – [населено място] не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Обжалвания акт – действия на публичния изпълнител, са издадени от компетентен за това орган. Спазена е предписаната в закона форма. При извършване на служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административно – производствените правила.

По съдопроизводствения ред.

На основание чл. 268, ал. 2 ДОПК съдът се произнася с решение. Същевременно, предмет на разглеждане е жалба срещу решение на директора на ТД на НАП, с която се е произнесъл като по-горестоящ орган по жалба срещу акт на публичния изпълнител, в образувано производство по принудително изпълнение. В ДОПК не е предвиден ред, по който следва да се разглеждат посочените жалби. Следователно, на основание §2 ПЗР на ДОПК приложение следва да намерят разпоредбите на [Административнопроцесуалния кодекс](#) и [Гражданския процесуален кодекс](#).

В АПК не е предвидена изрична норма в този смисъл. Доколкото обаче се оспорва акт в производство по принудително изпълнение, следва да се цитира чл. 437, ал. 1 ГПК, предвиждаща, че жалбите, подадени срещу действието на съдебния изпълнител, се разглеждат в закрито заседание, освен когато трябва да се изслушат свидетели или вещи лица или в хипотезата на ал. 2.

Това, че ДОПК предвижда, че съдът следва да се произнесе с решение, не може да доведе до извод, че всички жалби следва да се разгледат в открито производство. С решение съдът може да се произнесе и в закрито заседание, когато не се решава спор по същество /каквото е и производството по оспорване действията на съдия-изпълнител по чл. 435 и сл. ГПК/.

По основателността на жалбата.

По делото е представена жалба вх. № 10-94-13-149/11.5.2023 г. от М. А. Ш., в която е посочила, че оспорва протокол № ПО-22221023049302-073-001/4.5.2023 г. С нея е поискано да бъде отменено посочения акт, како и да бъдат отписани по давност посочени там публични задължения с „изтекла давност“.

С разпореждане от 22.5.2023 г., връчено на жалбоподателката на 25.5.2023 г. е поискано тя да конкретизира кой точно акт оспорва.

С решение № ПИ-321/10.1.2023 г. е прекратено производството по жалба вх. № 10-94-13-149/11.5.2023 г.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че жалбата е основателна. Действително, в нея не е посочено кой точно акт се оспорва, нито са изпълнени указанията за уточняване. Същевременно обаче видно от тази „жалба“, тя следва също така следва да се квалифицира и като отправено изявление до данъчен орган за погасяване по давност на установени публични задължения. По това изявление изпълнителният орган не се установява да се е произнесъл с влязъл в сила акт.

С молба от 15.12.2023 г. жалбоподателката е представила решение № ПИ-387/4.12.2023 г. на директора на ТД на НАП С., видно от което може да се направи извод за наличие на висящо производство по спор относно това дали са налице предпоставки да се приеме, че по отношение на жалбоподателката са налице погасени по давност публични вземания. При връщане на делото следва да се съобрази и това производство, вкл. и наличие на евентуално постановен междуременно влязъл в сила акт по този въпрос, който от своя страна е от значение за решаване на настоящия спор.

Ето защо и като е постановил оспореното разпореждане за присъединяване, ответникът е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

Водим от горното и съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на М. А. Ш., ЕГН [ЕГН], разпореждане за разпределение - №

С230022-125-0311672/17.10.2023 г., на публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“, постановено по изп.д. №[ЕИК]/2016 г., както и решение № ПИ-360/10.11.2023 г. на директора на ТД на НАП– С., с което е оставена без уважение жалбата й срещу разпореждането за разпределение

ВРЪЩА преписката на старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“ за преценка дали са налице предпоставките за отписване на задължения поради настъпила погасителна давност, след което да се постанови разпореждане за разпределение.

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване /чл. 268, ал. 2 ДОПК/.

СЪДИЯ: